

(המשך מעמוד 75)

אם אני כבר נכנסת לספר זה חייב להיות ספר היסטוריה או דברים כאלה. כשיש לי זמן אני מסתכלת בטלוויזיה על החדשות ועל התוכניות הדוקומנטריות. כל התוכניות שיכולות ללמד משהו. אני נורא מעוניינת ללמוד ולדעת. לחיות עם פרנק זה היה נורא נחמד. כי הוא היה אינטלקטואל ותמיד היינו נכנסים לוויכוחים אינטלקטואלים. כשאני מאמינה במשהו אני אנסה לשכנע עד הסוף שאני מאמינה בזה. זה עושה את היחסים בין גבר ואשה הרבה יותר מעניינים.

באותה תקופה הכרתי בחור שהיתה לו חברה לייצור ציוד אפיה. הוא פתח חברת שיווק בינלאומית וביקש עבורי כרטיס עבודה כמתרגמת ואשת יחסי ציבור של החברה הזאת. הוא נימק זאת שאני יאד חיונית לסניף הקשור עם המיזם-החתי כון מפני שאני מדברת ערבית ולא קל למצוא בחורות שיודעות ערבית באמריקה. הייתי בת-מזל וקיבלתי את הכרטיס הירוק. אבל אז כבר לא רציתי לעבוד כשחקנית בהוליווד.

הייתי מסתובבת עם פרנק רוס בכל הבתים בהוליווד. בתים מטמטמים. אבל אנשים משעממים. עד שיום אחד פרנק נתן לי לבלות חופשה של שבוע לבד בניו-יורק. אחרי שנתיים באמריקה זאת היתה הפעם הראשונה שנסעתי לגיור יורק. ואחרי שראיתי את ניו-יורק גיליתי כמה לוס אנג'לס היא עיר משעממת. וזאת למרות שהיו לי חיים לא רעים שם.

כל יום ראשון הייתי הולכת למשל לבית של יו הפנר, בעל הפלייבוי. אלה לא היו מסיבות. זה היה ככה בופט פתוח. עם אוכל משגע, הכל על חשבון ההוצאות שלו. פטור ממס. אז מה איכפת לו, ויותר בחורות משבחרים. הגברים שם הם בדרך-כלל אותם הגברים. רק הבחורות מתחלפות. שם פגשתי, למשל, את ריאן אריגל ועוד כמה. כל-כך הרבה שאני בכלל כבר לא זוכרת.

הייתי הולכת לשם כי האוכל היה טוב. ויו הפנר היה מקרין סרט והייתי גם משחקת שש-בש שם. וזאת היתה הזדמנות בשבילי להרוויח קצת כסף. אבל חוץ מזה הגברים שם היו כאלה משעממים שזה לא יתואר. אף אחד מהם לא מסוגל להיכנס איתך לשיחה מעמיקה. בפעם הראשונה שהגעתי לשם אז יו הפנר בעצמו ניסה להתחיל איתי. והפנר כשהוא רואה בחורה יפה הוא לא מתלהב בצורה גלויה. הוא שומר על קור רוח. הוא מסתובב עם הסיגאר, שתקוע לו בפה ומפגין קיריות.

באותו זמן היה איזה עסק שהייתי מעוניינת לפתוח ביוסטון, טקסס. חשבתי שזה יהיה רעיון טוב לספר על זה ליו הפנר. אז הוא בא אלי. אני זוכרת שעמדתי במירפסת בבית שלו, כשאני נשענת על המעקה ופיתאום הוא היה על ידי. אני זוכרת שנראיתי נורא יפה. התחלנו לשיחה ותוך כדי שיחה ניסיתי לסיפר לו על הרעיון שלי לפתוח עסק ביוסטון.

אבל הוא נעשה לי פיתאום כזה קשוח ואמר: "אני לא מעוניין בעסקים". אז הבנתי תיכף במה הוא מעוניין - לקחת אותי במדרגות למעלה לחדר-השינה שלו. ובאמת אחרי רגע הוא שאל אותי: "האם היית רוצה לעלות איתי למעלה?" ידעתי בדיק מה עושים למעלה ואמרתי לו בפשטות "לא". מה כבר יכול היה לצאת לי ממנו? אחרי זה הוא לעולם כבר לא ניסה להתחיל איתי. אבל זה לא הפריע לי להמשיך לבוא אליו. עד שנמאס לי.

עיר לאשה

יפה וחכמה

פי דעתי הבחורות בניו-יורק הרי בה יותר מעניינות מאשר בקליפורניה. גינה. הבחורות של קליפורניה הן סתם מטומטמות. כולם חושבים שיש פצצות לא נורמליות בקליפורניה וזה בכלל לא נכון. יש שם בחורות יפות, אבל זה יופי אמריקאי כזה, קר ומטופש. והגברים שם מעוניינים רק בבחורות בנות חמש-עשרה, שש-עשרה, מכסים שבע-עשרה. אני כבר הייתי זקנה בשבילם.

הייתי משתגעת איך שהגברים שם היו מתנהגים לבחורות. הם היו ניגשים אלי-הן ושואלים: "את מעוניינת להידפק?" אלי הם לא העזו לפנות ככה וכשהייתי שומעת את זה הייתי משתגעת. הייתי אומרת לבחורה: "מה, הוא דיבר אלייך

ארונות-קיר של רהיטי נצר-סירני

20% הנחה

בכל חנויות דירן בארץ במשך חודש ספטמבר.

ארונות-הקיר של רהיטי נצר-סירני עשויים פורניר טבעי

רהיטי נצר-סירני

קבוץ נצר-סירני
טלפון 054-25671

מחודש ספטמבר התערוכה במפעל תהיה פתוחה בשבתות בין השעות 9.30-14.30.

דירן

בית האופנה לריהוט מודרני תל-אביב: רח' אבן-גבירול 30. חיפה: רח' טרומפלדור, נוה-שאנן (קולנוע זיו). ירושלים: יד-החרוצים 14, תלפיות, אזור התעשייה.

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב (פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118

מיוחד לנעלי ילדים
דרשו משחת נעליים טוקסון תוצרת אנגליה.

משחה סמיכה ומכסה את כל הסריטות והשפשופים בנעלי עור, ב-40 גוונים.

להשיג בחנויות נעליים, המסביר לצרכן, כל בו שלום וחנויות בתי כל בו. שיווק: טלפון 624865 ת"א